Vybrané tradičné strofy a strofické útvary – úvod :)

Pre antickú poéziu je príznačný veľký počet ustálených stróf a strofických útvarov. Obdobie renesancie a najmä klasicizmu ako návrat k antickej literatúre aktualizovalo mnohé antické strofy. Najčastejšie to bola sapfická strofa. Po klasicizme a odklone od časomerného veršového systému v novodobom básnictve antické strofy takmer zanikajú. Ako zvláštnosť možno uviesť báseň Vojtecha Mihálika *Barbar*, ktorá je prízvučnou napodobeninou sapfickej strofy:

Úzka cesta do mojich viníc vedie,
nad ňou snopy oblakov každé ráno
nabrúsený severák prehrabáva,
predúva slnko.

Mihálik tu dodržiava všetky charakteristiky sapfickej strofy (tri verše jedenásťslabičné a jeden päťslabičný), len stopy nie sú časomerné, ale sylabotonické.

V novodobej poézii sú častejšie niektoré tradičné, ustálené strofy predovšetkým románskeho pôvodu, z nich prevažne strofy predovšetkým trubadúrskej poézie.



Vybrané kapitoly z teórie poézie



• **Michal Harpáň, *Teória literatúry*, ESA, Bratislava, 1994, ISBN 80-85684-05-5**

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania